

מ"ת 26969/07/14 - מדינת ישראל נגד ג'וני אשורוב, ודים לבקובסקי (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 26969-07-14 מדינת ישראל נ' אשורוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 0-5110-20140-6593

בפני	כב' השופט מיכאל קרשן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. ג'וני אשורוב (עציר) 2. ודים לבקובסקי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד קרן פינקלס

החשודים הובאו וב"כ דוד זילברמן

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא, חבלה במזיד ברכב בצוותא חדא וגניבה מרכב בצוותא חדא.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 10.7.2014, בין השעות 18:45 - 19:13 הגיעו המשיבים ברכב מ.ר. 79-545-56 (להלן - "רכב המשיבים") לחניון חוף פולג בנתניה. המשיבים ירדו מהרכב והסתכלו לעבר כלי רכב שונים אשר חנו בחניון. משיב 1 נכנס לרכב הנאשמים וחנה אותו בסמוך לרכב מ.ר. 45-306-30 השייך למר בוריס צוויק (להלן - "המתלונן"), כשמשיב 2 מחכה לו בסמוך. בשעה 19:13 או בסמוך פרצו המשיבים בצוותא חדא לרכב האמור (להלן - "הרכב") בכך שניפצו את חלון הנוסע מאחורי הנהג ונכנסו פנימה. המשיבים גנבו מתוך הרכב תיק גב ובו: שלושה כרטיסי אשראי, תעודת זהות, רישיון נהיגה ו-800 ₪ במזומן.

הדיון ביום 23.7.2014 התמקד בטענות הצדדים בעניין הראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים ובכך תעסוק החלטה זו.

1. **המתלונן** מסר בהודעתו, מיום 10.7.2014 שעה 20:23, כי הגיע לחוף פולג בשעה 19:00 ו"עכשיו" חזר וראה כי הרכב נפרץ דרך החלון האחורי. המתלונן מסר כי מהרכב נגנב תיק שחור ובו הרכוש המתואר בכתב האישום.

במזכר מיום 14.7.2014 (מסמך מ', מפי רס"מ דניאל שרוני) הוסיף המתלונן מעבר לדברים שאמר תחילה כי הפורצים הורידו את משענת המושב האחורי ולקחו את התיק מתא המטען. ב"כ המשיבים טענו כי תוספת מאוחרת זו של המתלונן עומדת בסתירה לסרטוני מצלמות האבטחה. אדון בטענה זו בהמשך.

2. **הראיה המרכזית העומדת לחובת המשיבים היא שרשרת סרטוני מצלמות אבטחה של החניון בו בוצעה העבירה**, ולא בכדי ריכזו ב"כ המשיבים את טענותיהם בנוגע לסרטונים אלה.

3. הטענה הראשונה שנטענה בעניין המצלמות היא שרוני מזרחי, האיש האחראי על מצלמות האבטחה, רשום אמנם ברשימת עדי התביעה אך לא נגבתה ממנו הודעה, ועל כן אין מקום לקבל את קבצי מצלמות האבטחה כראיה לכאורה להוכחת אשמת המשיבים.

אמנם לא נגבתה מהעד הודעה מסודרת, אולם ביום 10.7.2014 רשם החוקר חגי משה מזכר לפיו ניגש לחוף פולג על מנת לאתר צילומים של חשודים הפורצים לרכב, פגש במקום את רוני מזרחי, זכין המקום (ראו גם מסמך מ"א), וזה אמר לו שהבחין בחשודים, צפה בהם במצלמות האבטחה ולאחר מכן רץ לעברם, אך הם ברחו. מזרחי הראה לחוקר במצלמות האבטחה את החשודים ואת רכבם, והחוקר העתיק את הקבצים למדיה נתיקה ובהמשך צרב אותם לדיסק וצרף אותו לתיק החקירה ללא כל עריכה או שינוי.

4. המבחן לקבילותה של כל ראיה בשלב המעצר (מבחן הסף לקבלת כל ראיה בשלב הדיון בהליך המעצר, להבדיל מן המבחן הכמותי הלא הוא מבחן ה"ראיות לכאורה") הוא האם יש לראיה זו **פוטנציאל** להפוך לראיה קבילה במשפט [בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל** (10.4.2005)], ומעבר לכך - בשלב בחינת הראיות לכאורה אין מניעה להישען על ראיות שלא ניתן לומר לגביהן בוודאות כי הן אינן קבילות ויתכן אף כי במסגרת ההליך העיקרי תוכח קבילותן [בש"פ 2514/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (29.3.2009)]; בש"פ 5309/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009).

מזכרו של השוטר חגי משה עונה על הכללים האמורים. הדברים שאמר לו רוני מזרחי הם בעלי פוטנציאל להפוך לראיה קבילה במשפט אם וכאשר יעיד מזרחי, וכיוון שמזרחי רשום ברשימת עדי התביעה, קיים פוטנציאל שכזה. העובדה כי הדברים נרשמו מפיו של מזרחי בדרך של מזכר ולא בהודעה אינה מעלה ואינה מורידה דבר בעניין זה.

5. האמור בזכ"ד שרשם חגי משה מספק תשובה משכנעת גם לטענה השנייה שבפי ב"כ המשיבים, לפיה לא הוכחה "שרשרת מוצג" ולא הוכחה - אף לא לכאורה - אמינות הקבצים. ראינו כי החוקר רשם שהעתיק את קבצי

המדיה בנוכחותו של האדם האחראי על מצלמות האבטחה בחניון חוף פולג, תחילה על גבי מדיה נתיקה ולאחר מכן צרב אותם לדיסק, הלא הוא הדיסק המצוי בחומר החקירה. עוד רשם החוקר כי לא ערך את הקבצים ולא שינה אותם. נתונים אלה שלפנינו מספקים **פוטנציאל** ברור לקבילות הקבצים, הן בהיבט ה"שרשרת", הן לקבילות ואמינות המוצג הדיגיטלי [השוו: בש"פ 1566/14 **אבו עמר נ' מדינת ישראל** (7.3.2014)].

6. המזכר הנוסף העוסק ברוני מזרחי הוא מזכרו של השוטר איהאב חלבי. כל שנאמר במזכר זה הוא שביום 13.7.2014 שוחח עם מזרחי והלה אמר לו שהתקשר ל"דוד ק. תורן" על מנת לעדכן אותו בעניין ההתפרצות. אני מקבל את טענת ההגנה כי למזכר זה אין כל ערך ראיתי, באשר "דוד ק. תורן" לא נחקר ועל כן דבריו של מזרחי בעניין זה הם עדות שמיעה שאין לה פוטנציאל קבילות.

7. משעברנו את מבחן הקבילות ראוי לבחון מה כוללים הסרטונים. אקדים ואומר כי צפיתי בעצמי בכל הסרטונים של מצלמות האבטחה ומצאתי כי הדברים שרשם החוקר דניאל שרוני בדוח הצפייה המפורט שערך ביום 13.7.2014 (מסמך כ'; להלן - "**דוח הצפייה**") מקובלים עליי במלואם. עוד אציין כי קבצי הסרטונים (21 במספר) עוקבים זה אחר זה מבחינת שעות הצילום.

מן הסרטונים עולה כי המשיבים הגיעו לחניון חוף פולג במכונית מסוג מזדה 6 כסופה מ"ר 79-545-56 (זיהוי ודאי של רכב המתלוננים מתרחש רק בסרטון 6, בו רואים לראשונה את מלוא ספרות הרישוי שלו, אולם ברור כי מדובר באותו רכב ובאותם אנשים). במהלך הדיון לפניי לא חלקו המשיבים על כי ביום האירוע הגיעו לחניון האמור ברכב זה, ואציין כי מרגריטה לשצ'ינסקי קשרה באמרתה את משיב 1 באופן חזק למדי לרכב המשיבים.

עורך הדוח זיהה את שני המשיבים בוודאות כבר בקובץ 2, וזאת עשה נוכח היכרותו את משיב 1 במסגרת עבודתו במשטרת נתניה והיכרותו את משיב 2 לאחר שחקר אותו. צפייה בקובץ 2 מעלה כי אדם המכיר את המשיבים יכול לזהותם ללא קושי, משום שקיים שלב בו ניתן לראות בבירור את פניהם (18:49:52 - 18:50:40). אוסיף כי פני האנשים הנראים בסרטון תואמים גם את תמונות המשיבים המצויות בחומר החקירה. עוד יצוין כי חגי משה, השוטר שתפס את קבצי הסרטונים, צפה מלכתחילה בסרטונים (או בחלק מהם) וזיהה בוודאות את שני החשודים, המוכרים לו היטב מעבודתו במשטרה (ראו זכ"ד התפיסה), וגם שוטר נוסף, גולן גבע, זיהה את השניים (מסמך נ"א). לבסוף לא יהיה זה מיותר לציין כי במהלך שני תרגילי חקירה שערכו השוטרים לשני המשיבים ביום 13.7.2014, התבטאו שניהם באופן שאינו מותר מקום לספק כי כאשר הראו להם בחקירתם את הסרטונים - זיהו את עצמם (מסמך י"ט, מסמך כ"ה).

במהלך הסרטונים (הרציפים כאמור) נראים המשיבים כשהם מתצפתים על כלי רכב חונים בחניון, ובשלב מסוים מסיע משיב 1 את רכב המשיבים וחונה אותו במקביל לרכב המתלונן (טיווטה אדומה) בעוד המשיב 2 מסתובב רגלית באזור. בסרטון 14 - תקריב על רב המתלונן, ניתן לראות בבירור (למרות העובדה כי ענפי עץ מסתירים חלק מההתרחשות) כי אותם אנשים שנצפו במהלך כל הסרטונים הקודמים, וזוהו כאמור כבר קודם לכן כמשיבים, ניגשים לרכב המתלונן, משיב 2 מכניס את פלג גופו העליון דרך החלון האחורי השמאלי של הרכב, מושך מתוכו דבר מה ונכנס למושב הנוסע של רכב המשיבים. משיב 1 נכנס למושב הנהג ורכב המתלוננים עוזב את המקום. אכן, צפייה **רק** בסרטון 14, המתעד את הפריצה, אינה מאפשרת זיהוי פני האנשים המבצעים את הפריצה. אולם, כפי שכבר צוין, כיוון

שהמשיבים זוהו קודם לכן והסרטונים רציפים, ניתן בהחלט לקבוע, למרות ענפי העץ המסתירים חלק מההתרחשות, כי מבצעי ההתפרצות הם אותם אנשים שזוהו קודם לכן באופן מספק כמשיבים.

8. אינני סבור כי הדברים שנרשמו מפי המתלונן ביום 14.7.2014, כנראה בשיחת טלפון, ובסיוע מתורגמן לשפה הרוסית, יש כדי להחליש משמעותית את ראיות התביעה. אין חולק כי רכבו של המתלונן נפרץ בעת שהיה ביום האירוע בחניון חוף פולג. הפריצה הייתה מהחלון השמאלי האחורי - בדיוק כפי שרואים בסרטון קובץ 14. בהחלט יתכן שמשענת המושב האחורי הורדה על ידי הפורצים, ויתכן גם שתא המטען נפתח (אם כי הדבר לא נראה בסרטון). יתכן גם שהמתלונן חשב שהתיק היה בתא המטען, אך בפועל היה במושב האחורי.

בכל מקרה מדובר בפער זניח בין גרסתו הראשונית של המתלונן לגרסה השנייה.

9. **לטעמי, די באמור מעלה כדי לבסס את אחריות המשיבים לכאורה למיוחס להם בכתב האישום.**

10. אך בכך לא די.

משיב 1 נחקר ביום 13.7.2014 בשעה 10:50 ומסר תשובות מתחמקות לרוב. בין היתר, לא ידע משיב 1 לומר מה עשה שלושה ימים קודם לכן, האם הלך לים, מי היה בחברתו והאם הגיע עם משיב 2 לחוף פולג ברכב המשיבים. משיב 1 הכחיש כל היכרות עם מרגריטה לשצ'ינסקי. בחקירתו השניה, באותו יום בשעה 12:23, הוצגו למשיב 1 סרטוני מצלמות האבטחה, והוא טען שאינו יודע מי האנשים המצולמים, ואינו מזהה את עצמו או את משיב 2.

משיב 2 שמר בחקירתו על זכות השתיקה ביחס לכל השאלות המהותיות שנשאל, בעיקר לאחר שהוצגו לו הסרטונים.

גרסתו המרחיקה של המשיב 1 בחקירה ושתיקת המשיב 2 בחקירתו שלו - יש בהן כדי לחזק את בניין ראיות התביעה, שאינו זקוק לחיזוק כלשהו נוכח טיב הראיות שהוצגו לעיל.

11. אציין כי דברי המשיב 2 בתרגיל החקירה ברכב המשטרתי, לפיהם "השופט יראה אותנו מטיילים, לא רואים אותנו פותחים כלום", אינם עולים לדעתי כדי ראיה לכאורה של ממש להוכחת אשמתם, שכן מדובר באמירה שיכול להיות לה פירוש תמים. אלא שבהחלטתי לא לתת משקל לדברים אלה אין כדי להועיל למשיבים.

12. מסיכום כל האמור מעלה עולה כי המבקשת עמדה בחובתה להציג לבית המשפט ראיות לכאורה האוצרות בחובן פוטנציאל סביר (ולטעמי אף למעלה מכך) להרשעת המשיבים בכל אשר יוחס להם בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ד, 27 יולי 2014, במעמד
הנוכחים.